

въ едно време, а голѣмо-то различіе было въ състояніе-то на земліж-тѣ, въ коїхто ся по-сѣяло. Само честно-то и благодатно-то сърдце привноси плодъ-тѣ.

Намѣреніе-то на Писаніе-то є да извърши много повече отъ колкото да ни даде само правы познанія. Чрезъ благодать-тѣ Божіѣ, съдържима-та въ него истина, є средство да освящава сърдца-та ни; и когато ся внушава тая истина чрезъ Св. Духа въ съвѣсть-тѣ ни, всякога произвожда това слѣдствие. Съ тоя начинъ познаніе-то и послушаніе-то помагатъ, и ся възвышаватъ едно отъ друго. Говори ся: “Ако знаете тѣя работы, блаженни сте ако гы творите.”

Мыслиж сега да дамъ нѣкои практическы правила, отъ които първы-ты шесть ся относятъ *за умното състояніе*, на което съ помощь-тѣ читатель-тѣ длѣженствува да ся упражнява въ таїж длѣжность, и въ расположеніе-то на Христіанскы-ты благодати, които, є полезно, да обработюва за усъвършенствуваніе-то на тѣїж длѣжность. А другы-ты осем ся относятъ непосредственно *за образъ-тѣ на четеніе-то*, и още за нѣкои другы, които отъ послѣ ся упоминавать.

---

*А. Правила, които ся относятъ за умното състояніе на читатель-тѣ,*